

Štvrtok 17. novembra 2016

Deň boja za slobodu a demokraciu

Text: L 18, 1 – 8

¹A povedal im podobenstvo, ako sa im treba vždy modliť a neochabovať. ²Hovoril: V ktoromsi meste bol sudca, Boha sa nebál a človeka nehanbil. ³A bola v tom meste vdova, ktorá chodila k nemu a prosila ho: Zastaň sa ma proti môjmu protivníkovi! ⁴Ale on dlho nechcel. Potom si však povedal: Čo sa aj Boha nebojím ani človeka nehanbím, ⁵ale že ma táto vdova unúva, zastanem sa jej, aby nakoniec neprišla a nedokaličila ma. ⁶A Pán dodal: Počujte, čo vraví nespravodlivý sudca. ⁷Či by sa Boh nezastal svojich vyvolených, ktorí dňom i nocou volajú k Nemu, i keď mešká s ich vyslyšaním? ⁸Hovorím vám: Čoskoro sa ich zastane. Ale keď príde Syn človeka, či nájde vieru na zemi?

Piesne: ES č. 308, 652

Zamyslenie nad Božím slovom:

Človek veľmi často zabúda prosiť Boha aj ľudí. Všetko, čo má, berie akosi automaticky. A tak sa spomedzi ľudí vytráca láska, porozumenie a nezištnosť. Práve na túto tému sa nám prihovára Ježiš, keď hovorí, že sa treba stále modliť a neochabovať. Naznačuje, že keď sklamá a zlyhajú ľudia, Boh vždy zostane verný. Na vysvetlenie použil podobenstvo o sudcovi a vdove, ktorej sa stala veľká krivda. Preto sa vybrala k sudcovi, ktorý bol tvrdý a nebojácny človek. Sudca kvôli pokoju a vlastnej bezpečnosti žene pomohol. Ježiš zakončuje podobenstvo otázkou, ktorá je zároveň pre nás výzvou: „Či by sa Boh nezastal svojich vyvolených, ktorí dňom i nocou volajú k Nemu...?“ Podobenstvo nás upozorňuje, že aj náš vzťah k Bohu je taký istý, ako bol vzťah vdovy k sudcovi. Žena vedela, kto jej môže pomôcť, preto naliehavo a vytrvalo prosila. Tak aj my máme vedieť, že naše žiadosti, prosby a chvály Boh vypočuje. Vdova poukazuje aj na to, že naša modlitba má byť naliehavá. Tu však môžeme naraziť na znechutenie: Ako dlho už o čosi prosím a nič sa nemení! Už sa ani neviem modliť, lebo moje volanie mi pripadá, akoby šlo kamsi do prázdna, atď. Človek, ktorý takto hovorí, predstavuje si Boha ako dajaký automat, do ktorého vhodíme modlitbu a vypadne nám, čo si žiadame. Takýto pohľad na modlitbu je veľmi zlý. Naliehavá modlitba vždy slávila úspech. Podľa vzoru vdovy z dnešného evanjelia má naša modlitba byť vytrvalá. Aj tu by sme mohli počuť rozličné námietky. Boh nás skrze modlitbu aj vychováva. Presne tak, ako to robia múdri rodičia. Aj oni vedia, čo dieťa potrebuje, a predsa od neho žiadajú, aby ich o to poprosilo, aby poďakovalo, a tak si uvedomilo, že je od rodičov závislé. Aj my sme závislí od Boha, preto Mu treba prejaviť poslušnosť, úctu a vdácnosť. Naša modlitba má byť zameraná na Boha, má byť naliehavá a vytrvalá. Uvedomme si tiež, že Božia odpoveď môže byť trojaká: áno, nie, počkaj. Každá z odpovedí je to najlepšie pre náš život. Hoci to snád' hneď nepochopíme, neskôr uvidíme, že aj to Božie „nie“ bolo správne. Naučme sa modliť vytrvalo a naliehavo, lebo tým sa posilňuje naša viera. Modlime sa v radosti, v žalosti, v zdraví aj v chorobe. Neochabujme, lebo modlitba je najsilnejšia zbraň. Amen.

Modlitba:

Pane náš, nauč nás modliť sa! Modliť sa v plnej dôvere k Tebe, že nás počuješ. Prichádzať v modlitbe za Tebou naliehavo a vytrvalo. Daj nám, Pane, svojho Ducha, aby sme zostali vytrvalými, aby nás veci tohto sveta neoberali o nádej, že Ty si s nami navždy, vieš o nás a staráš sa o nás. Tak môžeme byť v tomto živote pevní a silní a Tebou požehnaní. Vypočuj nás skrze Ježiša Krista, nášho Pána. Amen.

Mgr. Martin Vargovčák, zborový farár v CZ ECAV Vranov nad Topľou (ŠZS)